

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Illvstrivm Virorvm Epistolae, Hebraicae, Graecae et
Latinae, Ad Ioannem Reuchlin Phorcensem virum nostra
aetate doctissimum diuersis temporibus missae**

Reuchlin, Johannes

Hagenoae, 1519

Ioannes Reuchlin Phorcen. LL. doc. ad facultatem theologicam
coloniensem S. D. P.

[urn:nbn:de:bsz:31-270838](#)

E P I S T . I L L V S T . V I R O R V M A D

quod cum præsentibus mitto, oculi cōficere tractatulum, adhuc
in Nundinis proximis Francosordiensibus uendendum, quo om̄i
bus satisfacias. Et te animamq; tuam a perpetuo fætore liberes,
non compulsius, sed tua sponte. Facile inuenies modum quo id ef
ficies, utpote repræsentando nunc in formatum Theologum, qui
prius ut rerum Theologicarum expers, ex tempore scriperis Le
gista. Oro pro tuo honore & mea charitate, ne tibi hanc subeundi
provinciam difficultas aliqua sit. Nam nisi nunc parueris, non
uideo quid amplius pro te possim. Age igitur age mi-charissime
Doctor, & aliquot noctes ducito insomnes, & te atq; tuos amicos
libera ab om̄i malo. Facile erit seq; quas mitto obiurgatiōes qbus
utiq; tanquam solidis inniti secure potes. Quibus cum te confor
maueris, nemo aduersum te præualebit. Et ora clamantium ob
struentur, & honor tuus saluus erit. Spero, quia animam & hono
rem tuum non negliges. Accipe quæ scribo syncerissimo animo
pie, & crede ei qui te, non seipsum querit. Oro iterum ut cum præ
sentium latore Facultati scribas (ut importuni confundanf) qd
ad uotum eius libenter & prompte emendare uelis. Quo fiet ut
ego uera pollicitus de te uidear, & locus CALVMNIAE tol
latur, hoc namq; nos commendat & in nullo obesse potest. Labora
ui specialiter pro tui defensiōe super isto articulo quo tibi impin
gebatur, quia scripsisse Christum legitime & iuridice a Iudaïscō
damnatum, quem sensum tua uerba habere non sinebam. Faç iu
xta meam in te synceritatē, tum facile omnibus etiam nolētibus
satisfacies. Valde dolerem si tuos quos haec tenus gloriose uixisti
dies cum ingloria componere te continget. Confido aut quia
plus facturus sis qd ex te desyderari possit, & citissime calamum ar
ripies, & Chalcographum imprimere curabis. Vale, & uoto amici
tui pare, & pace plena fruēris. Dat. Coloniae Sabbato ante Inuoca
uit. Anno M. D. XII.

Ioannes Reuchlin Phorceñ. LL. Doc. Ad Facultatē Theo
logicam Colonensem S. D. P.

S PER ABAM non intemperāter, excellentissimi Doctores,
tot & tā humilibus meis supplicatiōibus, nuper epistolā meā
ad uos perlatæ insertis; a uestra non humanitate solum, qd abs

I.O. REVCH. LIBER SECUND.

quolibet hoīe homini debetur cuicunq; uerū etiam fraterna charitate quam Maiestas euangelica nobis Christianis edicti loco p posuit, tādem aliquando impetrare potuisse, ut ego ille qui declara ratione mea doctissimis uiris satisfecerim, cæteris pluriū etiā uni uersitatum, saltem uobis quoq; satiandis iam & nec dum (ut scribitis) satiatis, qua serie, quo modo, qua forma scribendum sit per uos fierem certior. Si enim esset spiritus Danielis duplex in me, non ego cuiilibet sua somnia & expositiones narrem. Sed quia ne scio, quo malo meo fato id quod a uobis haud inique petebā consecutus non sim (Nam cōmeritis meis nihil sinistri ascribendum céleo, qui neq; de uobis generatim, neq; de uestrū quolibet singul latim data opera & ex proposito male meritus sum) Sed aduerso inquā successu meo contigit, ut neq; characterē neq; typū tractādi ab insigni collegio uestrō p̄cibus obtinuerim, experiar nihil omnius uirū mearum imbecillitatem, & Laicus sacra librabo quod boni consulatis obsecro. Nā ut complacēa uenerādo cōtui vīo, & exacerbatos, si qui sint, reconciliē, & nutantibus porrīgā manū, & gladium nō sinam in uulnere, statui mecum, ad quod antea paratus eram, ut per epistolam uobis patefeci, ex sola Dei & proximi dilectione ac bono zelo nostræ religionis Declarationes etiam in lingua uernacula & vulgari sermōe ad proximas Nundinas Francofordienses oībus exhibere, ueteres extendendo, & ubi opus fuerit iungendo nouas, quod pusillis p̄bebit ansam stādi, & insidiosis atq; maleuolis auferet calūandi occasiōe, ne uel mortuo leoni barbā uellant, uel cū uiuo digladien̄, in maius vulgi scādalu & euangelicæ pacis læsionē. Quod aut̄ peritis ut libelli, si qui mei ad huc extent aut denuo im̄p̄sli, curē ne uendant̄, primū scitote, nulos esse denuo im̄p̄ssos. Dēinde meos nunq; fuisse, sed Im̄p̄ssorū, a quibus duodenos ære proprio mercatus sum ut amicis donare. Quapropter hac in parte mihi non erit possibile uestro uoto morem gerere. Itaq; dignemini haud moleste ferre, si quod omnino excedit facultates meas, uobis nō p̄st̄, qbus p̄fecto cuperē cuncta gratificari. Feliciter ualete celeberrimi Doctores & Patres mei, qb⁹ uiehemēter opto & desyderio desydero me tāde aliqñ in noīe Iesu Christi & in osculo pacis gratū fore & acceptum. Stutgardiae V. Id. Martias. Anno M.D.XII.